

Udgift af 66 Mill. Kr., d. v. s. 33 Mill. Kr. for Staten, vil den nye Aldersrentelov give en Udgift af 37 Mill. Kr., d. v. s., at $\frac{7}{12}$ koster 37 Mill. Kr., medens $\frac{6}{12}$ kostede 33 Mill. Kr. Nu maa vi vide, at i Aar er vi inde paa de højeste Udgifter til Aldersrente, vi overhovedet faar; næste Aar gaar $\frac{1}{5}$ bort af det Tilskud, som skal ydes af Kommunerne, og i en statistisk Beretning meddeles det, at om 9 Aar vil der være 63 000 færre, der faar Aldersrente end i Dag — her er naturligvis ikke regnet med den Forøgelse, der følger af Befolkningens Vækst — men med det samme Materiale som i Dag vil dette, at Aldersgrænsen forandres fra 60 til 65 Aar, betyde, at der vil blive 63 000 færre, der faar Aldersrente, og det vil sige, at Aldersrenteloven betyder en Forringelse i Stedet for en Forbedring, og det vil jeg gerne understrege. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen nævnte som Bevis paa Venstres Storsyn, at man havde ofret saa meget mere paa de gamle aldersunderstøttede, som Udgiften var steget, og dette viste Venstres sociale Forstaaelse. Den gamle Alderdomslovs virkelige Udgifter har Regeringen hverken Lod eller Del i, det er Kommunernes Fortolkning, som er bestemmende. (*Martin Hansen*: Ja, men vi skal betale!). Det viser, at der ikke er den ringeste Forstaaelse; det, der er Tale om, er, at det viser, at vi har Forstaaelse af, hvad de gamle trænger til, naar Udgiften er steget til 66 Mill. Kr., det er en bestaaende Lov, der har udviklet sig paa den Maade, og det er Kommunerne, der har foranlediget, at Udgiften er steget, men det er ikke Skygge af Tegn paa Forstaaelse hos Regeringen. Indenrigsministeren har bare at betale, naar Regningen kommer. Naar den nye Aldersrentelov er traadt ud i sin fulde Konsekvens i 1933, er der 63 000 færre, der faar Aldersrente, og da Renten er nedsat efter Taksterne, vil det betyde, at Aldersrenteloven koster mindre end Alderdomsunderstøttelsesloven, det er den sociale Forstaaelse, der er vist i de forløbne 4 Aar.

Rode: Saa vidt jeg har forstaaet, har den højtærede Finansminister ikke besvaret min Henvendelse til ham om at iværksætte en Undersøgelse vedrørende Beskatningen. Jeg ved ikke, om det er, fordi

den højtærede Minister allerede betragter sin Virksomhed som afsluttet. Hvis ikke, havde dog en saadan Henvendelse naturligt krævet en Besvarelse. Men selv om den højtærede Minister betragter det som givet, at han ikke er Finansminister efter Valget, vilde han meget vel allerede nu som Chef for Finansministeriet kunne have givet Besked om, at en saadan Undersøgelse skulde foretages. Jeg vil tro, at det vilde være i alle Partiers ganske upolitiske Interesse, hvis vi fik et fast Grundlag for Bedømmelsen af vor fremtidige Skattepolitik i en saadan Undersøgelse af Indtægterne og af den Maade, hvorpaa de beskattes, som jeg har ønsket.

Maa jeg dernæst have Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at jeg har tidligere gjort ham opmærksom paa, at han, naar dette Tillægsbevillingslovforslag vedtages, ikke længere har Hjemmel til at have de 40 Mill. Kr. Landmandsbankaktier liggende i Kassebeholdningen. Jeg har i Finansudvalget gjort opmærksom paa, at man har forglemt at søge denne Hjemmel paa indeværende Aars Finanslov. Jeg maatte da antage, at den højtærede Minister havde rettet det. Forholdet er det, at der for Finansaaret 1922—23 er givet en Hjemmel til dette Forhold paa Tillægsbevillingsloven. Paa Finansloven for 1924—25 søger Finansministeren nu den samme Hjemmel, men for det Finansaar, vi nu er i, findes Hjemmelen ikke. Der staar i Anmærkningerne til § 3, hvor man skildder, hvilke bestemte Bestanddele Kassebeholdningen bestaar af, at Midler, som er anbragt paa anden Maade, overføres, saafremt Bortsalg af de paagældende Midler ikke kan ske paa antagelige Vilkaar, til Statsaktiverne. Naar Tillægsbevillingsloven forlader dette Ting, saaledes som den nu kommer til at forlade det, er der en Finanslovsordre til, at det skal ske, som vi anbefalede ved Finanslovbehandlingen, nemlig at de 40 Mill. Kr. Landmandsbankaktier skal overføres til Statsaktiverne, saafremt de ikke kan sælges paa antagelige Vilkaar, og jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister har nogen Køber til dem. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Minister, som loyalt er gjort opmærksom paa det i Finansudvalget, ikke har rettet den Fejl, som er indtruffet.